

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev, Constantin Alerguș

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Călugăreanu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2014, în cauza penală în privința lui,

Gangan Eduard Ion, născut la 23 august 1978, originar din s. Fîrlădeni, r-nul Căușeni și domiciliat în mun. Chișinău, str. M. Drăgan nr. 38/2, ap. 108.

Datele referitoare la examinarea cauzei:

- 1. de la 18 mai 2013 pînă la 28 octombrie 2013 (prima instanță)*
- 2. de la 18 noiembrie 2013 pînă la 31 martie 2014 (instanța de apel)*
- 3. de la 06 iunie 2014 pînă la 09 iulie 2014 (instanța de recurs).*

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Militare Chișinău din 28 octombrie 2013, **Gangan Eduard Ion**, a fost achitat de sub învinuirea în baza art. 370 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Gangan Eduard Ion a fost învinuit de către organul de urmărire penală pentru faptul că, deținând funcția de șef al Direcției dezvoltare informațională și comunicații a Serviciului Grăniceri, a încălcat grav cerințele art. art. 3, 12 alin. (1) și 21 a Legii nr. 162 din 13.07.2007 cu privire la Serviciul Grăniceri; art. 6 a Legii nr. 108 din 05.1994 privind frontiera de stat a Republicii Moldova; Obligațiunile funcționale ale Șefului Direcției dezvoltare informațională și comunicații, în următoarele circumstanțe:

Astfel , la 29.04.2010, în Serviciul Grăniceri a parvenit cererea cetățeanului Florea Roman, prin care se solicita ridicarea interdicției de a părăsi țara, aplicată anterior acestuia. La cererea menționată era anexată încheierea Judecătorului de instrucție din 23 iunie 2009 (în original), care prevedea că măsura preventivă sub formă de obligațiune de nepărăsire a țării, aplicate în privința cetățeanului Florea Roman Vasile a decăzut de drept la data intrării în vigoare a sentinței judecătorești din 12.02.2008 - la 28 februarie 2008 - și prin urmare în sarcina cetățeanului Roman Florea nu pot fi aplicate careva restricții stabilite de măsura preventivă respectivă.

În aceeași zi, cererea cetățeanului Florea Roman a fost transmisă spre executare maiorului Gangan Eduard.

Necătând la faptul că încheierea urma a fi executată imediat, pe caz nefiind necesar a fi efectuate careva investigații suplimentare, în perioada 29 aprilie - 06 mai

2010, maiorul Gangan Eduard s-a eschivat de la îndeplinirea obligațiilor funcționale și nu a ridicat interdicția în privința lui Florea Roman din Sistemul informațional integrat al Serviciului Grăniceri. Ca rezultat al acestei inacțiuni, cetățeanul Florea Roman la 02 mai 2010 a fost stopat la punctul de trecere a frontierei de stat „Tudora”, fiindu-i interzisă părăsirea teritoriului Republicii Moldova, fapt prin care au fost flagrant încălcate normele naționale și internaționale prevăzute de art. 1 a Legii cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, art.27 a Constituției Republicii Moldova și art. 2 a protocolului nr. 4 la Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care garantează dreptul la libera circulație, prin ce au fost cauzate daune în proporții considerabile victimei și intereselor de serviciu.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 370 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, cu privarea de dreptul de a exercita activități de natura aceleia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii, pe un termen de 3 (trei) ani.

În motivarea cerințelor sale, procurorul a criticat modalitatea de apreciere a probelor, invocând că acestea în cumulul său demonstau pe deplin vinovăția inculpatului în fapta incriminată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2014, care a fost pronunțată integral la 29 aprilie 2014, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat, fiind menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că concluziile instanței de fond privind achitarea inculpatului au fost justificate deoarece pe parcursul judecării cauzei nu au fost prezentate probe pertinente și concludente, ce ar demonstra, că inculpatul a comis infracțiunea incriminată lui.

Afară de concluziile instanței de fond, instanța de apel a mai evidențiat și alte aspecte de fapt și de drept care demonstau netemeinicia acuzării inculpatului.

În așa mod s-a constatat că cu toate că în învinuirea înaintată, s-a făcut referire la cauzarea daunei în proporții considerabile victimei Florea R. prin încălcarea dreptului său la libera circulație la 02.05.2010, nu acest fapt a servit temei de pornire a cauzei penale din speță.

Potrivit ordonanței din 13.11.2012, urmărirea penală în baza art. 370 alin. (1) Cod penal a fost pornită după achitarea de către Ministerul Finanțelor a sumei de 1140 lei în beneficiul lui Florea R. conform hotărârii judecătorești.

Reieșind din aceste circumstanțe, rezulta că cauza penală a fost pornită după 2 ani și 6 luni de la evenimentul din 02.05.2010 și nu în legătură cu încălcarea dreptului la libera circulație a lui Florea R., nici în legătură cu cauzarea daunelor intereselor de serviciu în cadrul Serviciului Grăniceri, dar în legătură cu achitarea de către Ministerul Finanțelor a sumei de 1140 lei.

Analizând dauna materială în sumă de 1140 lei, s-a menționat că acesta nu putea fi apreciată drept una considerabilă pentru bugetul Serviciului Grăniceri.

În actul de învinuire organul de urmărire penală nu a indicat actul normativ sau documentul obligațional, care ar fi prevăzut executarea imediată de către inculpat sau chiar de către Serviciul Grăniceri a cererii persoanei (Florea R.) de a ridica interdicția de a părăsi țara.

Încheierea judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 23.06.2009, la care s-a făcut trimitere în învinuire, era un act procedural de explicare și nu prevedea executarea

imediată a careva acțiuni.

La fel, nici în cererea lui Florea R., nici în rezoluțiile de transmitere spre executare a ei nu era indicat un termen concret sau un termen de executare în regim de urgență a solicitării din cerere.

În așa circumstanțe s-a constatat că inculpatul era în drept să se conducă de Regulamentul cu privire la examinarea petițiilor parvenite în Serviciul Grăniceri, nr. 41 din 20.02.2008 și să examineze cererea în termen de 3 zile, fapt care a și fost realizat.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care a fost înregistrat la Curtea Supremă de justiție ca fiind depus la 19 mai 2014 și care, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale, procurorul invocă nerespectarea de către instanța de apel a prevederilor art. art. 414, 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, odată ce ultima a omis să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, fiind prezentă o apreciere incorectă și formală de ordin general.

La fel, de către procuror este prezentată o poziție proprie asupra modului de apreciere a probelor administrate în cauză.

6.1. Pe cauză este depusă referință de către inculpat, care consideră că urmează să fie dispusă inadmisibilitatea recursului, din motiv că temeiul de recurs este invocat de către procuror pur formal și declarativ, argumentele acestuia neregăsindu-se în cauza dată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

La caz, se reține că potrivit textului recursului declarat de procuror, acesta invocă drept temei pct. 6) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar; instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția.

Așadar, recurentul și-a întemeiat recursul în baza pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, menționând că hotărârea instanței de apel nu cuprinde o motivare corespunzătoare, aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a examinat unilateral probele și a dat prioritate declarațiilor inculpatului.

Însă, în raport cu textul hotărârii contestate, se relevă că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de acuzatorul de stat, precum și, motivele adoptării soluției respective coincid cu dispozitivul acesteia.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, celor recercetate în cadrul ședinței instanței de apel și conform materialelor din dosar, corect ajungând la concluzia că sentința atacată urmează a fi menținută.

La fel, verificând materialele dosarului, în raport cu criticele invocate privitor la

chestiunea de apreciere eronată a probelor, Colegiul penal conchide, că acestea sunt vădit neîntemeiate și reiterează că, procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond. Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că, regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel, în cauza dată, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre nevinovăția inculpatului, să fie una legală și întemeiată.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar în ceea ce privește criticele recurentului precum că instanța a dat o apreciere unilaterală probelor, dând prioritate doar unora dintre ele, acestea sunt vădit nefondate, fiind combătute de materialele dosarului și rezultă din textul deciziei adoptate de instanța de apel.

Reieșind din cele expuse, rezultă că decizia contestată nu este afectată de careva erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, motiv pentru care se constată că recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivel Curții de Apel Chișinău, Vitalie Călugăreanu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2014, în cauza penală în privința lui ***Gangan Eduard Ion***, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 iulie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș